

Zsidó Ferenc

Laska Lajos

Alvásszabadság

Az alvó ember a legszeretetre méltóbb!, mondogatta gyakorta Laska Lajos. Az alvás a béke, a nyugalom, az elfogadás jele. Az alvás kiszolgáltatottságot is jelent. Aki tehát mer, tud aludni, az bízik az emberekben. Az előremozdítja a világ kerekét.

Laska elhatározta, harcolni fog az alvásszabadságért. Kiáltványokat fogalmaz meg. Pártot, érdekvédelmi szervezetet alakít. Vagy, ha mindezt nincs mód, ha ez képtelen ötlet, akkor legalább megszervezi az alvás világnapját. Hisz jószerevével mindennek van világnapja, miért ne lehetne az alvásnak is. Hatalmas ünnepséget szervez, lovalta bele egyre jobban magát. Hatalmas ünnepséget. Ha bele nem alszik a dologba.

A kiválasztott

Amikor már végképp nem számított rá, Laskát egyszer mégiscsak kiszemelte egy nő. Amikor Laska a miértekről érdeklődött (hisz a dolgot maga sem értette), a nő azt mondta: két alkalommal olyan férfit választottam, aki tetszett, aztán rövid távon csalódnom kellett mindkettőben. Ezért hát most harmadszorra olyant kerestem, aki nem tetszik. Kinek lelke idegen, teste pedig taszító. Te vagy a tökéletes választás.

Laska a bókók hallatán büszkén, megilletődötten pillogtatott, s szíve megtelt szerelemmel.

Közigazgatási reform

Egy napon Laska Lajos átiratot kapott egy pénzügyi szervtől, melyben arról értesítették, hogy rövidesen pénze fog érkezni. Laska az okmányt olvasva dühbe gurult: ezek a hülyék értesítéseket küldenek, ahelyett, hogy a pénzt küldenék! Kisvártatva azonban megnyugodott, s belegondolt, hogy bizony nem is olyan rossz a módszer. Megkapom az értesítést, van időm felkészülni lelkileg... Az eljárást minden területen alkalmazni kellene!, merült fel Laskában a gondolat. Mennyire átláthatóvá, tehát nyugodttá, kiegyensúlyozottá tenné az életünket, ha átiratot küldenénk a boltba, mielőtt vásárolni mennénk, vagy ha átiratot kapnánk a telefontársaságtól, hogy számlánk fog érkezni, a rendőrségtől, hogy rövidesen

x összegű bírság kifizetésére kényszerülünk, mert tilosban parkoltunk, és így tovább.

Laska egyre jobban beleélte magát az ötlet részleteinek kidolgozásába, úgy vélte, az egész közigazgatási rendszert megreformálhatja így. Aztán nekifogott, hogy fogalmazzon egy beadványt a minisztériumhoz, melyben tájékoztatta az illetékeseket, hogy rövidesen küldené újíto javaslatait. Azóta pedig csak ül, s várja a választ az illetékesektől, melyben jeleznék, hogy küldheti. Ha az megérkezett, akkor aztán...

Békítő szándék

Egy napon Laskát a kötelesség távoli országba szólította. Örömmel ment, ha otthon volt, a feleségével csak marták egymást. A bő három hét arra is elég volt, hogy végiggondolja ügyeiket. Arra a következtetésre jutott, hogy érdemes még egyszer megpróbálni. Hogy kedveskedjen, s békülő szándékát jelezze, rumos csokoládét vásárolt ajándékba, amit felesége nagyon szeretett (Laska is, de asszonya mindig elette előle, alig hagyva neki egy-két falást). Érkezése pontos idejéről nem értesítette, hogy legyen meglepetés. Az is lett, hazaérkezve üresen találta a lakást, az asztalon egy levélke: egy időre elköltöztem, aztán majd meglátjuk.

Laska elmosolyodott, majd csillogó szemekkel elővette a rumos csokoládét, s megette. Az egészet.

Hogyan lett filozófus

Laska Lajos felnött, lassan őszbe csavarodó fejjel elhatározta, hogy filozófiai tanulmányokba kezd. „Életemnek olyan fázisába értem, hogy egyre inkább érdekelnek az élet nagy kérdései, munkám eddigi értelme.” Amikor a fakultáson, ahová beiratkozott, ezt a mondatot elmondta, tanárai sűrűn mosolyogtak a bajszuk alatt. És munkát adtak neki. Hogy írjon egy dolgozatot a jelenvalóságról. Laska hosszú fejtegetésbe kezdett arról, hogy a „megjelenni” és „eltűnni” filozófiai és matematikai értelemben ugyanazt jelenti, csak más előjellel.

Aztán a filozófiai és matematikai síkról megpróbált áttérni hétköznapi pályára, de itt elegáns tétele minden logikai zsenialitása ellenére darabokra hullott. Mert hétköznapi értelemben hülyeség az, hogy a jelenlét és a hiány majdnem ugyanazt jelenti, csak más előjellel. Márpedig Laska addigi életében túlságosan hozzászókkott ahhoz, hogy ami igen, az igen, s ami nem, az nem. Bosszúsan félredobta hát dolgozatát, tanulmányi terveivel együtt. Mire az egyetem auláját elhagyta, máris megfogalmazta következő tételét: akinek az igen igen, a nem pedig nem, az ne akarjon filozófus lenni.

Kapuzárás

Laska olyan rég élt együtt párjával, hogy végtelen, hordalékkal terhes folyamnak tűnt az eltelt idő. Jól egyeztek, mert rosszul egyezni ekkor már nem volt értelme, Laska kevesebbszer zsörtölődött, mint ahányszor szerette volna, és cserébe neki is kevesebb zsörtölődést kellett hallgatnia. Már nem

vettek részt nagy életcsatákban, így nem kerülhettek ki vesztesen. És ez megnyugtató volt.

Olykor összedugták a fejüket és emlékezni próbáltak. Szájukból nyál csöppent. Laska legszívesebben arra gondolt vissza, milyen hetykén mondta asszonyának harmincévesen: húsz év múlva elválok tőled, s friss húst hozok a házhoz, az meg csak bólogatott, valahogy úgy, hogy persze, megérti a dolgot, ötvenévesen ő már kimarjult házibútor lesz. Aztán mégsem lett semmi a dologból. Így visszatekintve Laska nem tudta eldönteni, emiatt magára haragudjon-e, az asszonyára-e, vagy inkább csak nevéssen az egészen.

Laska halála

Laska Lajos megbetegedett. Kórházba került. Májprobléma. Műtétet hajtottak végre rajta, utána két hétig még bent tartották, míg lábadozik. Az egész rokonság végiglátogatta. Feleség, anya-apa, anyós, unokatestvér, sógorasszony, keresztanya, de beugrottak pár szóra a barátok is, egy-egy könyvvel, újsággal, édeséssel. Soha ennyi figyelmet, ennyi törődést Laska nem kapott. Egészen élvezte. Hogy lesik a kívánságát, hogy elhalmozzák minden földi jóval, hogy egyre-másra hogyléte iránt érdeklődnek. Miután a kórházból kiengedték, a felesége kímélte, az összes kedvenc ételét megfőzte, babusgatta.

Laska arra gondolt, ez neki így nagyon tetszik, s ha ez az ára, inkább nem gyógyul meg soha.

Később meggondolta magát, de arra, hogy ezt a halállal is tudassa, már nem maradt ideje.